

DOSYA:

**MİMARLIKTAKİ KAVGALAR,
ÇATIŞMALAR, POLEMİKLER,
İHTİLAFLAR...**

PROFİL:

KREATİF MİMARLIK

**TOD WILLIAMS BILLIE TSİEN
ARCHITECTS, ABD**

SÖYLEŞİ:

JONI STEINER

**KAMUSAL MEKAN
VE DİLİN VAADLERİ**

**SHUNYİ EVİ,
REMIX
STUDIO**

**BREXİT,
LONDRA,
İSTANBUL...**

İçindekiler

300+1

Eylül 2016

Pier Luigi Nervi:
Spor için
Mimarlık
32.

Kreatif
Mimarlık
49.

6 Öngörünüm

**Gösteri Toplumu, Türkiye ve
Debord'a Bir Revizyon Önerisi**

10 Haber / Ürün

20 Haber / Sanat

26 Haber / Mimarlık

30 Gündem / Mimarlık
**Barbican'ın İnşası:
"Designing for a Living City"**

32 Gündem / Mimarlık
Pier Luigi Nervi: Spor için Mimarlık

34 Gündem / Sanat
**Centre Pompidou'da Beat Kuşağı:
"Beat Generation"**

36 Gündem / Mimarlık
**"World of Malls: Architectures of
Consumption"**
AVM Dünyası: Tüketim Mimarlıkları

38 Mimarlık
**Tod Williams Billie Tsien
Architects | Partners, New York**
Ağırlıklı olarak okul ve müze benzeri kurumlar
ile kar amacı gütmeyen çeşitli organizasyonlar

için projeler üreten paydaş mimarlara
göre, mimarlık dünya üzerinde yaşamaya
değer yerler inşa etmeye yönelik gerçek bir
iyimserliğin ürünü ve tek insanların eseri
olamayacak kadar ciddi bir ekip işi.

49 Mimar

Kreatif Mimarlık

Kreatif Mimarlık 1995 yılında İstanbul'da
Aydan Volkan, Selim Cengiz ve Mehmet
Cengiz, tarafından kuruldu. O dönemden
bu yana kolektif üretim merkezli çalışmayı
öngören grup, müellifin bireysel yaratıcılığı
mitolojisini eksen alan yaklaşımlara
muhalafet eden bir tasarım politikası
geliştirmeyi amaçlıyor.

66 Dosya

**Mimarlıkta Kavgalar, Çatışmalar,
İhtilaflar, Karşıtlaşmalar,
Polemikler, Tartışmalar...**

Mimarlık alanında kavga edilmeye dünyada
kısa bir süre önce, 17. yüzyılda, başlandı.
Türkiye'de ise çok kısa bir süredir (yaklaşık
19. yüzyıl ortasından beri) mimarlık
ve sanat kavgaları veriyoruz. Belli ki,
yüzlerce yıl boyunca fikir ve eylem birliği
yanılsamalarıyla yaşamış bir dünya giderek
bu imkanı yitirdi. Farklı düşünme ve eyleme
rotaları çizmeye yönelik çok sayıda talep
var ve bu talepleri ortaya koyanlar kimin

ARREDAMENTO
MİMARLIK

ISSN 2536-4952

Sayı 001 Eylül 2016

Fiyatı 12 TL (KDV dahil)

Ulusal Süreli Yayın

Aylık Mimarlık ve Tasarım Kültürü Dergisi

YAYIN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Banu BİNAT

Yayın Koordinatörü

Uğur TANYELİ

İletişim Koordinatörü

Neslihan ŞİK

Editör

Sibel SENYÜCEL

Yardımcı Editör

K. Bilge ERDEM

Grafik Uygulama

Gül DÖNMEZ

İletişim ve Reklam

Teoman COŞKUN

teoman@binatdanismanlik.com

Tel: 0212 259 90 79

Arredamento Mimarlık Dergisi'nde yayınlanan yazılardan alıntı yapmak kaynak belirtmek koşuluyla
serbesttir. Yazılardaki düşünceler yazarlarına ait olup Arredamento Mimarlık Dergisi'ni bağlamaz.
Reklamlar reklam verenin sorumluluğundadır. Arredamento Mimarlık Dergisi reklamlarda verilen
bilgilerden dolayı sorumlu tutulamaz.

b.
BİNAT İLETİŞİM
& DANIŞMANLIK

**Tod Williams
Billie Tsien
38.**

**Mimarlıkta
Kavgalar,
Çatışmalar,
İhtilaflar,
Karşıtlaşmalar,
Polemikler,
Tartışmalar...
66.**

**"World
of Malls:
Architectures of
Consumption"
36.**

**Pekin'de
Bir Ev
110**

**Derin
Design 2016
Koleksiyonu
123.**

**Noah's Ark:
Essays on
Architecture
128**

haklı olduğuna karar vermekte zorlanıyorlar. Siyasetten mimarlığa uzanan geniş bölgede tartışmasız itişmelerin ve elindeilmekli ipe dolaşanların ya da eskilerin deyişle "kayıkçı kavgalarının" egemenliğindeki Türkiye ortamında "Mimarlıkta Kavgalar, Çatışmalar, İhtilaflar, Karşıtlaşmalar, Polemikler, Tartışmalar..." başlıklı bir Dosya hazırlamanın anlamlı olacağını düşündük. Katkıda bulunanlar sırasıyla şöyle: Feride Çiçekoglu, Güven Arif Sargın, Güknut Akın, Ferhan Yürekli, Serdar Erişen, Işıl Çokuğraş, Can Onaner.

96 Düşünce

Söylemsel Zapturapt:

Kamusal Mekan eli (/dili) ile Kentsel Kültürü Ehlileştirmek

İnsan dilinin kamusal mekanı tarafsızca betimleyen, anlatan bir imkan değil, inşa eden bir kurucu pratik olduğu gerçeğini eksen alan bir kuramsal çalışma... İnci Basa yazdı.

102 Düşünce

Brexit, Londra, İstanbul...

Birleşik Krallık'ın Avrupa Birliği macerasını irdeleme -önce AB'ye girişinin getirilerini ve götürülerini, sonra da çıkışının kazanım ve kayıplarını- tartışma kervanına Haydar Karabey Londra'nın değişimi bağlamında katılıyor.

104 Söyleşi

Joni Steiner:

"Maker kültürü" son yıllarda tasarım tartışmalarında merkezi önemde bir yer edindi. Eser Epözdemir, British Council'in bir etkinlik dizisinin konusu olarak İstanbul'a gelen Opendsk'in kurucularından Joni Steiner ile bu konuda bir söyleşi gerçekleştirdi. Maker kültüründen ve açık kaynaktan yola çıkarak, remix kültürüne, copyright, copyleft ve lisans kavramlarına uzanan bir kapsamda konuşuldu.

110 Mimarlık

Pekin'de Bir Ev reMIX Studio

Chen Chen, Federico Ruberto ve Nicola Saladino'nun birlikte kurdukları Pekin merkezli mimarlık ofisi reMIX Studio'nun yakın zamanda hayata geçirdiği bu konut yenileme işi, grubun adını yurtdışında da duyurmasını sağlayan bir proje oldu.

116 Mimarlık Tarihi

Refik Halid Karay'ın Kaleminden Meşrutiyet ve Cumhuriyet Dönemlerinde Ankara

Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet dönemlerinin en "sivri dilli" yazarlarından biri Refik Halid'dir. Bu nedenle hemen her dönemde başına bir şeyler gelmiştir.

Ankara'ya ilişkin yazdıkları da yer yer aynı yaklaşımın örnekleriyle dolu. Önder Şenyapılı yazdı.

123 Tasarım

Derin Design 2016 Koleksiyonu: "Tasarım akli görünür kılmaktır."

Derin Design Türkiye'nin köklü mobilya tasarımcı ve üreticilerinden biri. Derin Sarıyer yeni koleksiyonlarını tanıtırken, tasarım yaklaşımlarını da özetliyor.

128 Yayın

Noah's Ark: Essays on Architecture; Lüks ve Şiddet: İbn Haldun'da Tahakküm ve Direniş; 18. Yüzyılda İstanbul Evleri: Mimarlık, Rant, Konfor, Mahremiyet.

Yayın Kurulu

İhsan BİLGİN (İstanbul Bilgi Ü.)

Arzu ERDEM (İTÜ)

Jale N. ERZEN (ODTÜ)

Haydar KARABEY

Mine KAZMAOĞLU

Ahmet ÖZGÜNER

Bülent TANJU

Uğur TANYELİ (İstanbul Bilgi Ü.)

Tasarım ve Fotoğraf Kapak

Bülent ERKMEN

Dergi Konsept Tasarımı

Emre ÇIKINOĞLU

Fotoğraf

Serdar TANYELİ

Kapak Uygulama

Barış AKKURT, BEK

Baskı: Ofset Yapımevi

Şair Sokak, No:4 Çağlayan Mah. 34410

Kağıthane / İSTANBUL

Yönetim: Binat İletişim & Danışmanlık

Barbaros Bulvarı, Dörtüzlü Çeşme Sokak,

Güneş Apartmanı, No:2 D:7 Kat:6 34353

Beşiktaş / İSTANBUL

Telefon: +90 212 259 90 79

E-posta: info@binatdanismanlik.com

Abonelik ve Dağıtım

Sinem YILMAZ

abone@binatdanismanlik.com

Tel: 0212 259 90 79

www.arredamentomimarlik.com

www.binatdanismanlik.com

Kreatif Mimarlık

Kreatif Mimarlık 1995 yılında İstanbul’da Aydan Volkan, Selim Cengić ve Mehmet Cengić, tarafından kuruldu. O dönemden bu yana kolektif üretim merkezli çalışmayı öngören grup, müellifin bireysel yaratıcılığı mitolojisini eksen alan yaklaşımlara muhalefet eden bir tasarım politikası geliştirmeyi amaçlıyor. Grubun ikinci bir yaklaşımı ise, boyut hiyerarşisine karşı oluşu... Kreatif Mimarlık metrekare olarak en küçükten dev projelere uzanan çok geniş bir ürün yelpazesi üzerinde çalışıyor.

Kreatifçiler’le Söyleşi

Ömer Kanıpak: Kreatif Mimarlık’ın kuruluş hikayesinden ve çalışmalarından bahsedebilir misiniz?

Selim Cengić: Mimarlığa ilgilim küçük yaşlardan itibaren başladı; belki biraz da teyzemin mimar olmasının etkisi oldu. Onun şantiyelerine giderdim üniversite öncesinde. Yıldız Teknik Üniversitesi’nden 1994 yılında mezun oldum ve Ertem Ertunga Mimarlık’ta çalışmaya başladım. O dönemde Aydan Volkan da aynı ofiste çalışıyordu ve birlikte iyi anlaşıyorduk. Bir süre sonra bana dışarıdan irili ufaklı iç mekan tasarım işleri gelmeye başladı. Ertem Bey’inde görüşünü alıp,

ofis kurmamın daha iyi olacağına karar verdim. Aydan da o sırada bir süreliğine dil eğitimi için İngiltere’ye gitti. Lakin bana gelen projelerin sayısı artmaya ve ölçeği büyümeye başladı ve Aydan’dan destek istedim. Sağ olsun o dönemde kısa süreli İstanbul’a geldi, birlikte iyi tasarım projeleri hazırladık. Türkiye’ye dönüşü sonrasında birlikte çok çeşitli projeler gerçekleştirmeye başladık.

Ö. Kanıpak: Kreatif ismi nasıl ortaya çıktı?
S. Cengić: Başladığımızda isim konusunda uzun süre kararsız kaldım. Kendi ismimizden yola çıkmak istemedim, kolektif bir tasarım ofisi yaratmak için yola çıkmıştım. Aklımda isimler vardı

ancak doğru kelimeyi bulamıyordum. Artık başvuru tarihini son aşamada tesadüfen bir CD üzerinde “Creative” yazısı gözüme çarptı ve o andan itibaren “Kreatif”i resmen kurduk. 1995’in Şubat ayı idi, bu sene itibarı ile 20 yılı ardımızda bıraktık.

Aydan Volkan: Bizi Selim’le biraraya getiren en önemli unsur, ikimizin de biraz daha ürüne odaklı işleri yapmaktan keyif almamız oldu. İki kişiyle başladık ama Selim’in inşaat mühendisi abisi Mehmet’in aramıza katılması gerektiğini fark ettik çünkü tasarladığımız işlerin uygulamasını takip ederken bizden daha farklı eğitim almış biri olarak kendisinden büyük fayda sağlıyorduk. Kreatif Mimarlık,

en başından itibaren odağında tasarım olan, tasarladığı gibi uygulanması için gerektiğinde projelerinin inşaatını yöneten bir firma oldu.

S. Cengiz: Bu konuya özellikle değiniyoruz çünkü Türkiye’de projeci olarak kalmak zor bir şey, elbette şansımız da yaver gitti ama biz bunun için çok çaba sarf ettik. 20 yılda çok farklı alanlarda projeler gerçekleştirdik. Küçük ölçekli projelere de imza attık, büyük ölçekli projeler üzerinde de çalıştık. Hastaneler, oteller, konutlar, restoranlar gibi birçok farklı çalışma alanımız oldu.

Bizi bu süreç içerisinde güçlendiren şey, takım ruhunun oluşmasıydı. Sadece Kreatif bünyesinde takım ruhu olmasının yetmediğini, işverenden kullanıcıya dek bir bütün olarak davranan takım olmanın önemli olduğunu anladık. İstediklerimiz neticeyi alabilmek için, işverenin, kullanıcının, yatırımcının, mimarın, uygulayıcıların ve bize yardım eden yan disiplinlerin hepsinin birarada koordine edildiği bir sistem kurmamız gerektiğini öğrendik. İşin başında daha küçük bir kadromuz vardı, projeler arttıkça Aydan ve Selim olarak değil, daha çok bölünebilen gruplar şeklinde bir oluşum olması gerektiğini fark ettik. 10 yıla yakındır bu şekilde, proje yöneticilerimizle birlikte çalışmaya ve ekibimizi büyültmeye devam ediyoruz.

Ö. Kanıpak: O zaman sözü proje yöneticilerine verelim biraz. Ekibin en eskilerinden biri olarak Ayşegül’e soralım. Kendinizi bu takımın bir parçası olarak nasıl anlatırsınız?

Ayşegül Kapisız: 10 yıla yakın süredir Kreatif bünyesindeyim. Otel, ofis, ev, üniversite, hastane projeleri gibi projelerde yer aldım. Bu projelerde daha çok iç mekan tasarımına yoğunlaştım, malzeme seçimleri ve uygulamada uzmanlaştım. Bunun yanında, uzun bir süredir Kreatif’te çalıştığım için ofise yeni başlayanlara Kreatif standartlarını ve yöntemini aktarmak üzere eğitimci bir misyonum da oldu. Her zaman yeni bir şeyler öğrenmekten ve öğretmekten keyif alıyorum, belirli bir disiplin içerisinde çalışmaya ve eğitmeye çalışıyorum.

A. Volkan: Ayşegül, eski bir arkadaşım, 20 yıllık bir arkadaşlığımız var. Uzun yıllar Fransa’da yaşadık ve eğitim aldık. Türkiye Ekonomi Bankası yarışmasını kazandığımızda Ayşegül orada inşaat emlak bölümünde yöneticiydi. Biz TEB İzmir Bölge Müdürlüğü projesi üzerinde çalışırken bizim işverenimiz oldu. Ayşegül’ün TEB’ten ayrılmasının ardından 2006’da birlikte çalışmaya başladık. 20 yıllık arkadaşlığımızın yanında on yıldır da

iş arkadaşlığımız devam ediyor.

A. Kapisız: Fransa’daki eğitimim benim her şeyi merak edip sorgulamamı sağladı. Mimari hayatıma da şöyle yansıdığını düşünüyorum; bilmediğim hiçbir şeyi biliyormuş gibi yapmadım. Araştırmam ve bildiğim şeyden emin olduğumda da mücadele ederim. Kendimi geliştirdiğim sürece başkalarına da faydam olacağını düşünüyorum. Dalış, çello, yoga gibi birçok alana ilginin olmasının da sosyal hayatıma ve dolaylı olarak başkalarına fayda sağladığına inanıyorum. Bence mimarlık sadece puan olarak kazanılacak bir bölüm olmamalı. Sürekli devam eden bir merak ve ilgi gerekiyor. Ben her malzemeye dokunmak istiyorum örneğin. Mimarlıkta her şeye karşı bir ilgi olmalı; çünkü mekan üretimi sesle, müzikle, kumaşla, dansla, hayatla bağlı... Daha meraklı ve istekli olunursa daha da iyi mimar olunacağını düşünüyorum.

A. Volkan: Ayşegül’de sevdiğim bir özellik merak ettiği şeyi öğrenmekle yetinmiyor, onu öğretecek denli iyi öğreniyor. Örneğin dalış eğitimine başladıktan iki yıl sonra iki yıldızla eğitmen oldu.

A. Kapisız: Herhangi bir konuda uzmanlaşmak için o konuyu öğretmeye çalışmak en iyi öğrenme yoludur derler. Sonuna kadar öğrenmediğim o konuda kendimi konuşmak için yeterli görmüyorum. Kreatif’te de bu şekilde düşünen, farklı merakları olanlar birbirini buluyor sanırım; hepimizde olan ortak özellik meraklı olmamız. Farklı meraklarımız mesleğimize de olumlu şekilde yansıyor. Kreatif’te zaman planlamasını iyi yapıyoruz, bu da kendi meraklarımıza zaman ayırabilmemize imkan veriyor.

Ö. Kanıpak: Ekibin en eski elemanı olan Nesrin’e dönelim. Sen de eskilerden biri olduğuna göre 20 yıl içinde Kreatif ekolü nasıl değişti ve proje üretim hızları 20 sene içerisinde nasıl evrildi, anlatabilir misin?

Nesrin Asal: 18 yıldır Kreatif’teyim. Kreatif’e ilk başladığımda küçük bir ofisti ve o dönem genelde daha küçük çapta işler yapıyorduk. Taksim ve Nişantaşı’nda konut projeleri ve mağaza projeleri vardı. Ayrıca çok sayıda ve hızlı gümrüksüz satış mağazaları yapıyorduk. 48-96 saat aralığında, bazen hiç uyumadan teslim ettiğimiz mağazalar oldu. İlk çalıştığım büyük proje, Dost Gümrükleme ofis binasıydı. O yıllarda genelde projeyi tek kişi yönetiyordu. Biz Selim Cengiz ya da Aydan Volkan’la tasarım yapıyor, malzeme seçiyor ve bir taraftan da şantiyeye kontrole gidiyorduk.

A. Volkan: 1999 yılı bizim birçok konuda bir dönüşüm yılımız oldu. Özellikle 97’den

2000’e geçen 3 yılda önemli projeler yaptık. Dönüm noktalarımızdan biri TEB yarışmasına katılmamız oldu.

Ö. Kanıpak: TEB yarışma projesinden bahseder misiniz?

A. Volkan: Valikonağı Caddesi üzerinde Empress adında 11 katlı büyük bir konsept mağaza projesine başladık. Bina tamamlandıktan sonra, TEB’in üst düzey yöneticilerinden birinin binayı görüp, projeden etkilendiğini öğrendik. Yine aynı dönemde TEB kendi binasının yenilenmesi için İzmir’de yarışma açıyordu. O süreçte TEB’te çalışan Ayşegül projeyi anlatınca bizi görüşmeye davet ettiler. Biz o dönem 3 kişiyle proje üzerinden çalışmaya başladık. Yine o yıllarda yaptığımız Petrol Ofisi Genel Müdürlüğü mimari renovasyon ve iç mekan tasarımı projesi de önemli projeler arasında sayılabilir. Sonrasında işler arttıkça 2000’de büyüme kararı olarak Esentepe’deki ofisimize taşındık. Biz bu taşınma süreci ve yeni gelen projelerle birlikte kabuk değiştirdik. 2001 krizi ile de yurtdışı yatırımlarına yöneldik. Rusya’da birçok farklı fonksiyonları olan projeler yaptık. Ekip büyümeye başladı, krizde sıkıntılı günler geçirdik ama fırsata çevirmeyi de bildik. Kriz bize önemli ivmeler kazandırdı, büyük ofis olmayı, ofis yönetimini öğrendik, düzen nedir, dijitalleşme nedir, pafta düzeni nedir, proje listesi ne demektir gibi önemli konularda deneyim kazandık.

N. Asal: Ardından Amerikan Konsolosluk projeleri geldi. Uluslararası projeler, özellikle konsolosluk projeleri bizi çok geliştirdi. Uluslararası kodlarla nasıl çizilir, nasıl tasarım iletişimi kurulur öğrendik. Kendi kuşağımızda yurt dışı projelerde ilk çalışanlar olarak önemli bir ayrıcalık kazandığımızı düşünüyorum. 5 yıla yakın Amerikan Konsoloslugu projeleri ile ilgilendim. 2 yılında da ofis dışında çalışmak durumunda kaldım.

Ö. Kanıpak: ABD Konsolosluk yapılarının projeleri işi nasıl geldi size?

A. Volkan: Amerikan konsolosluklarının binaların konsept projeleri her zaman Amerika’da hükümetin onayladığı ofisler tarafından hazırlanır. Biz o sırada Rusya’daki projelerde Amerikan kodlarıyla çizim yapıyorduk bize bu çalışma şeklimiz üzerinden ulaşılar. Proje başlarken, sıkı bir güvenlik taramasından geçirildik, Amerikan hükümeti hem bizi hem de ofisi onayladı. Ayrıca tüm uygulama projeler de onlar tarafından onaylandı.

N. Asal: Sahaya gittiğimizde X-ray cihazından geçiyorduk ve şantiyede cep telefonu taşıyamıyorduk, farklı kuralları vardı. Bilgisayar markalarımıza kadar

sorgulanmıştık. İlk plotter'ımızı ve kağıt öğütme makinemizi de bu projelerde çalışırken aldık. Projeler büyük bir gizlilik içinde üretilmeliydi, bu nedenle projelerin baskıları ofis içinde alıyor, taslak çıktıları da kağıt öğütme makinesinden geçiriyorduk.

Proje üretim sürecinde Türkiye'de hep büyük ölçekten detaya gitmeye alıştık. Biz Amerikan konsolosluk projeleri ile parçadan bütüne gitmeyi öğrendik; bu da ileride büyük ölçekli proje tasarım aşamasında bize olumlu etkisi oldu. 2000-2003 yılları arası bizim projelerde kendi standartlarımızı oluşturduğumuz ve çalışma sistemimizi de bu yönde geliştirerek, gerçekten büyüdüğümüz dönem oldu.

Ö. Kanıpak: Kreatif ekolünü nasıl tarif edersiniz? Kreatif projesi nasıl algılanır siz kendinizi nasıl tanımlarsınız?

N. Asal: Belirttiğimiz gibi pek çok farklı karakterler biraradayız ve merak anlayışımız bizi birleştiren bir nokta. Projelerde de farklı detaylarla uğraşabiliyoruz, hepimiz farklı yönlerle odaklanıyoruz. Yeni projelerde bazen malzeme ile bazen de formla oynuyoruz. Her yeni projeye karşı heyecan duyuyoruz.

A. Volkan: Kreatif mimarlık ekolü her projeyi yeni bir arayış noktası olarak görmesidir. Bunun yanında Kreatif için en önemli ikinci nokta kolektif akıl diyebiliriz.

Bana göre 20. yüzyılın neredeyse tamamı diğer mesleklerde ya da siyasette olduğu gibi mimarlık da idol ya da kahramanlar yüzyılı olarak sayılabilir. 21. yüzyıl itibarı ile artık bu anlayış çözülmeye başladı, star mimarlık bir karalamaya dönüştü neredeyse. Kreatif olarak, 21. yüzyılda yeni öğrenilmeye başlayan bireysellikten uzak duran kolektif akıl sürecini biz, kuruluş yılımızda fark ettik ve bu doğrultuda çalışmalarımızı geliştirdik. Bu nedenle biz kahraman mimarlar olmaya çalışmaktansa, ekip çalışmasını ve tasarımda binayı öne çıkartan anlayışa sahip bir ofisiz.

Ö. Kanıpak: Proje yöneticileri nasıl belirleniyor, bu süreçten bahsedebilir misiniz?

Birkan Kankatan: Öncelikle hep birlikte projeler üzerine konuşuyoruz, tartışıyoruz ve ana fikirleri ve ilk çizimleri birlikte atıyoruz. Sonrasında, Aydan Hanım ve Selim Bey, gözleyici olarak geri çekilip bizi serbest bırakıyor ve projelere odaklanmamızı sağlıyor. Bu sürecin devamında haftalık projenin ölçeğine göre proje geliştirme toplantıları yapıyoruz. Bu anlamda Kreatif'te kendimizi rahat hissettiğimiz bir tasarım süreci oluyor. Egosuz çalışıyoruz, işin sonunda "bu projeyi ben tasarladım" gibi bir şey söylemiyoruz. Herkes ortak tasarım bilincini paylaşıyor ve o düşünce ile hareket ediyor.

A. Volkan: Biz birbirimize ve tasarıma şans tanıyoruz. Tasarım egosunu da

kolektif bir akıl yaklaşımıyla, ortak bilinç ve birlikte karar alma mekanizmasına oturtmaya çalıştık. Tamamen egosuz bir şekilde tasarım yapamazsanız, egoyu doğru kullanmalısınız. Bazı tasarım ofislerinin tercihi olan şirket içinde kariyer rekabetine ve kişisel öne geçme mücadelelerine hiçbir zaman prim vermedik. Kişiliklerin rekabeti olan bir tavırdan yana değiliz. Onun yerine tasarımın rekabetini seviyoruz. Proje yöneticileri, kendi ekiplerinin projeleri yanında ofisteki tüm projelere hakimdir. Her süreçte birbirimizin karşısı olup, karşı fikirleri ikna etmeye çalışıyoruz. Örneğin teklif süreçlerinde ben teklif veren proje yöneticisinin yanında olurken Selim genelde işveren tarafından durumu analiz ediyor. Her bir detayı düşünmek, çözmek ve çizmek bizim belirgin özelliğimiz. Tasarımda herkese eşit söz söyleme hakkı veriyoruz. Bizim için en önemli şey, ortak akıl ve ortak egoyla iş yapabiliyor olmamız.

Ö. Kanıpak: Bu anlattıklarınız çok cazip bir çalışma ortamı gibi algılatıyor Kreatif'i. Burada çalışmak isteyenlerde aradığınız özellikler neler?

A. Volkan: Bizim ideal gördüğümüz durum, bazıları için çok mutsuzluk verici bir şey olabiliyor, çoğu kez patronaj isteniyor. Çünkü Türkiye'de anaokulundan başlayarak emir ve itaat zinciri var. Bu şekilde gelenler bir süre sonra mutsuz olabiliyorlar. Kreatif'te kimsenin başkasına sorumluluk atacağı

bir durum yok; herkes elini taşın altına koymalı, artık oynamıyorum oyundan çıktım deme lüksü yok. Kimi yeni mezunlar dahi tasarım süreçlerinde söz sahibi olabiliyor ve projenin sorumluluğunu da alıyor. Sorumluluk alan, iletişimi doğru kurabilen, sorgulayan, bilmediklerini öğrenmeye çabalayan ve projenin dilinden anlayan kişilerle çalışmayı tercih ediyoruz.

Ö. Kanıpak: Proje üretirken işverenle nasıl bir uzlaşma yolu izliyorsunuz? Örneğin Yuvarlak Masa metaforunuz var, biraz açar mısınız?

N. Asal: Biz kullanıcının bakış açısını da yakalamayı önemsiyoruz. İşverene çok soru soruyor ve aklına gelmeyen soruları bile ona sordurtmayı çalışıyoruz. İşvereni projenin her aşamasına dahil edip tek doğru üzerinden değil pek çok alternatif üzerinden giderek, hem soruları hem cevapları birlikte oluşturmaya çalışıyoruz.

A. Volkan: Türkiye’de ihtiyaçları belirlemek için danışmanlık hizmeti almak biraz zor. Biz öncelikle işverenin verdiği ihtiyaç programı üzerinden bir tasarım terapisi süreci geçiriyoruz. İşverenin ne istediğini biliyor olması, mimar ve tasarımcı için çok önemlidir. Biz de tasarım terapisiyle iyi bir sinerji yakalıyoruz. İşverene soru sordüğümüzda aslında kendimide de sorular soruyoruz.

Erhan Yıldız: Ofisin tasarım aklının ürettiği alternatiflerle işverenle bir anlamda workshoplar yapıyor ve projeyi analiz ediyoruz. İşverenle mimar doğru noktada buluşuyor ve projeye inanarak başlıyor. O süreç dahil olup sonucu bizimle birlikte paylaşıyor. İşvereni sonuca razı etmiyoruz, süreçte ikna ediyoruz. Yuvarlak masa metaforunun bizce en önemli noktası bu. Bu bir mutabakat süreci.

Onur Arat: Son dönemde işveren profili ve talepleri değişti. Demokrasisi ve ekonomisi stabil olmayan ülkelerde doğal sonuç olarak, yatırımcı hep çok hızlı olmak istiyor. Bizim sistemimizi de en çok zorlayan - yoran projeler, geliştirme projeleri diye adlandırabileceğimiz, yatırımcının bir an önce tamamlayarak rant elde etmek istediği; ofis, ve konut projeleri. Projeler metrekaresi olarak büyürken, süreçler daha da kısaldı ve sıkıştı. Bu tip projelerde tasarım sürecinin de hızlıca tamamlanması hedefleniyor.

A. Volkan: Oysa biz tasarım terapi sürecinden vazgeçemediğimiz, vazgeçmek istemediğimiz için, onların adına da sorular soruyoruz. Yoğun ve özverili bir çalışma ile tasarım prensiplerimizden vazgeçmeden, hedeflenen süreçlerde ve Kreatif tasarım anlayışına uygun olarak tamamlıyoruz.

Ö. Kanıpak: İşverenin sizden istemediği, tasarım terapi sürecinde de hiç masaya gelmemiş olan bazı hususlar oluyor mu?

A. Volkan: İşverenlerimizi ikna ederek proje ihtiyaç programının ötesine geçtiğimiz çok durum oluyor elbette. Ama masaya eninde sonunda geliyor bu önerilerimiz, sürpriz yaratmıyoruz. Çoğu kez ihtiyaç programında düşünülmeyen ve işverenin talepleri arasında olmayan kamusal alan yaratma konusunda biz öneriler geliştirip işvereni ikna ediyoruz. Örneğin Bayraklı Tower projemiz bunun iyi bir örneği, Onur sen anlat istersen. **O. Arat:** Bayraklı Tower, Ankara Caddesi üzerindeki yapıldığı zamandaki en yüksek yapı ve bizim de yaptığımız ilk yüksek yapıydı. Bir ofis kulesinin içerisine girdiğinizde mekanik bir havalandırma ve aydınlatma var. Çalışanların doğal ortamları ilişkileri kopmuş olması verimliliği negatif etkiliyor. Ayrıca trafiği bu yoğun cadde üzerinde öglen, mola ve mesai saatleri dışında çalışanların ve dışarıdan gelenlerin yararlanabileceği üst kotta kamusal bir alan yaratmak istedik. Bu düzleme Ankara Caddesi üzerinden bir çıkış vermek isterken, işveren cephe kaybetmek istemediği için merdiveni farklı bir cepheye taşıdık. Belirli bir uzlaşma sağlandı ve proje bu şekilde ortaya çıktı.

A. Volkan: Tasarımcı olarak, her zaman ilk hamlede doğruyu bulacağız diye bir şey yok. İşveren ve tasarımcı tarafları olarak farklı kaygılarla bile yaklaşırsak, geriye dönüp baktığımızda doğru bir yere vardığımızı düşünüyoruz. Doğru kabul ettiğimiz tasarım kararlarına yatırımcıyı ikna ederken, ona getireceği faydalardan da bahsetmek gerekir. Burada bize gelecek, “Kamusal alanın bana kazancı nedir?” sorusunu bekliyorduk. Bu alanın dışarıdan beslenmeye olanak sağlaması ile bir çekim noktası oluşturacağını, oradaki ticari alanların sadece ofis çalışanları tarafından değil o bölgede yaşayanlar tarafından da kullanılacağını, yeme-içme katlarının da bu bağlamda daha iyi fiyatlar ile kiralanabilir olacağını, daha fazla insan tarafından ziyaret edilen bu noktada ofislerin de daha yüksek rakamlara kiralanabileceğini ya da satılabileceğini anlattık. Tüm bunlar yatırımcının ilgisini çekti ve kamusal bir alan yaratma fikrimizi kabul etti.

O. Arat: Yine de kimi zaman işveren, resmi kurum hatta parsel bazında bile planlama kararlarının değişmesi nedeniyle, tasarım sürecinde olumsuz etkilendiğimiz oluyor. Yarışmalar dahil olmak üzere birçok iş devam ederken şekil değiştiriyor ya da bazen tamamen durduruluyor. Emek verip bir yere kadar getirdiğiniz bir işin belirsiz bir süreçte girmesi bizi olumsuz etkiliyor.

Ö. Kanıpak: Zaman içinde bu tip projelerin sayısı arttı mı?

O. Arat: Bir artış ya da azalmadan çok, her yıl belli bir oranda gerçekleşmeyen projeler olduğunu söylemek daha mümkün. Dünyanın pek çok yerinde de bu durumun böyle olduğunu düşünüyorum. Masaya gelen her projenin gerçekleşmesini beklemek idealize edilmiş bir durum.

Ö. Kanıpak: Kreatif’in uzmanlaştığı yapı tipleri var: Hastaneler, oteller, okullar gibi. Bu şekilde uzmanlaşmanın bir ofis için avantaj ve dezavantajları neler?

N. Asal: Öncelikle Kreatif’te farklı ekipler değişik bir şekilde farklı projelerde çalıştığı için dezavantaja dönüşebilecek, kendini tekrar etme durumu ortadan kalkıyor. Ekipler arasında sürekli bir bilgi aktarımı mevcut. Özellikle hastane tasarımı çok özel bir alan ve bu projelerde devamlılık ve bilgi birikimi çok önemli. Anadolu Sağlık Merkezi’den, Koç Üniversitesi Medikal Kampüsü’ne, İstanbul Cerrahi’den, LÖSEV Vakfı Hastanesi’ne her projede işveren ihtiyaçları değişiyor. Her hastane projesinden sonra tecrübemizin ve bilgi birikimimizin artması bize önemli bir avantaj sağlıyor.

Ayşe Akbaş: Çok çeşitli tip ve ölçeklerde çalışıyoruz. Kendimizi tekrar etmiyor, tasarım bakışı anlamında proje tipi aynı olsa dahi biz farklı bir heyecan duyuyoruz. Özellikle sağlık projelerinde bu durum daha belirgin. Ekipler arasında aynı alanda projeler yapıldığında da biz birbirimize bilgi aktarımında bulunuyoruz. Planlama tarafında birbirimizle fikir alışverişi yapıyoruz.

A. Volkan: Ekip içerisinde de proje dağılımını alanlara göre yapmıyoruz. Örneğin, Onur’un Bursa’da yapılan Romatem Fizik Tedavi Hastanesi’ni önce otel olarak tasarladık ki sonrasında işveren hastane olacak şekilde değişimini istedi ve o projeye yine Onur ilgilendi.

Ö. Kanıpak: Son 10 yılda mimarlıkta sürdürülebilirlik kriterleri arttı ve bir yandan da gayrimenkul sektörü için bir pazarlama aracı haline gelmeye başladı. Mimarlık da daha çok servis sağlayıcılığına dönüşmeye başladı. Kreatif Mimarlık proje yöneticileri bu duruma nasıl bakıyor?

E. Yıldız: İyi bir mimari ürünün herhangi bir sertifika amacı olmadan sürdürülebilir kriterlere sahip olması gerekiyor zaten. Piri Reis Üniversitesi projemiz Türkiye’nin ilk BREAM Excellent sertifikalı projelerden birisi. Son dönemde bazı yatırımcılar için Leed sertifikası ön plana çıkıyor. Türkiye’de yeşil sertifika biraz da satış amaçlı etiket olarak kullanılıyor.

Yatırımcının dikkatini Leed ve BREAM sertifikasına çekebilmek için teşviklerin artması gerekli ve ne yazık ki Türkiye’de böyle bir uygulama yok.

A. Akbaş: Sürdürülebilir bir yaşam sürmediğimiz, çevreyle ve yaşamla sürdürülebilir bir ilişki kuramadığımız için sürdürülebilir bir bina yapmak da anlamını biraz yitiriyor aslında. Erhan’ın da dediği gibi, iyi bir mimarlık ürünü zaten sürdürülebilir yapı olma özelliğini kapsar. Koç Üniversitesi Medikal kampüsü sertifika almadı ama birçok alanda yenilenebilir enerji ve sürdürülebilir yaşam önlemleri proje dahilinde gerçekleştirildi. Sertifikalar yeni bir şey söylemiyor aslında ancak işveren tarafında farkındalık yarattığını düşünüyorum. Kapitalizm her şey gibi sertifikaları ve yeşil binaları bile tüketilebilir bir obje haline getirdi maalesef. Bu noktada kullanıcının bilinçli ve talepkar olması çok önemli. Sürdürülebilir olmanın temelinde yerellik vardır. Danışmanlık firmalarına da hem yatırımcıyı bilinçlendirmek hem de malzeme üreticilerini yönlendirmek gibi bir görev düşüyor.

A. Volkan: Nestortaköy projemizde işverenimiz sertifika istemediğini ifade etti. İstanbul’da yüksek nitelikli ve bu niteliğe eşdeğer bir fiyata konut satacağını ancak aylık aidatı düşük bir konut projesi istediğini belirtti. Bu da bize tasarım için yeterli veriyi veren bir talep mesela. İzolasyon, aydınlatma gibi önemli konularda ekstra özen göstererek binada oturanların ısı ve elektrik giderlerini düşürmek bir tasarım kriteri oldu. Ayrıca sertifikaların mekanik

ve elektrik mühendislerinin işvereni ikna sürecinde işine yaradığını da söylememiz gerekir. Ayşe’nin söylediğine katılıyorum, bir ülkede yaşam, kültür ve ekonomi sürdürülebilir değilse, yapıların sürdürülebilir olması bir değer değildir, sadece farkındalık kazandırır.

Ö. Kanıpak: Staj programlarınızdan bahseder misiniz?

A. Volkan: Erhan ilk stajyerlerimizdendir. Okulda proje derslerine katıldığım zamanlarda, öğrenciler ofise de gelip gitmeye başladı. Mimar adayının kendisini nasıl bir mimar olarak ifade ettiği önemli, bu süreçte ifade biçiminin gelişmesi için eleştiriler yapıyordum. Erhan da bu öğrencilerdendi ve sonrasında bize staj yapmak üzere başvurdu. Bu proje eleştirme süreçlerinin sonunda staj programı kafamızda belirmeye başladı. Stajyelerin önemli mimari yapıları ve tasarımları yerinde görmeleri gerektiğini düşünüyorum. Staj konseptimizi mimarlığı yerinde deneyimleme üzerinden belirledik ve öyle devam ettiriyoruz.

E. Yıldız: Biz daha önce yurtdışına çıkmamıştık. 13 günlük bir programla, Amsterdam, Paris, Floransa, Roma ve Yunanistan turu yaptık. Bizim için çok önemli bir süreç oldu. Çalıştığımız sürece stajyerlere inisiyatif ve sorumluluk verilmesi de gelişimimize çok değerli katkı sağladı.

A. Volkan: Kreatif için stajyerlik süreci çok önemli. 21 günlük değil, 2 aya yakın bir süre ciddi bir staj programı uyguluyoruz. Tasarım o kadar da yalnız bir eylem değil, ne kadar çok paylaşırsak o kadar zenginleşiyoruz. Aslında mimar

arkadaşlarımızla biraraya gelip bu tip staj uygulamalarına yönelik bir vakıf kurmanın faydalı olacağını düşünüyorum. Aynı şekilde daha çok vakit ve fırsat yaratıp eğitim programları da düzenlemek istiyoruz.

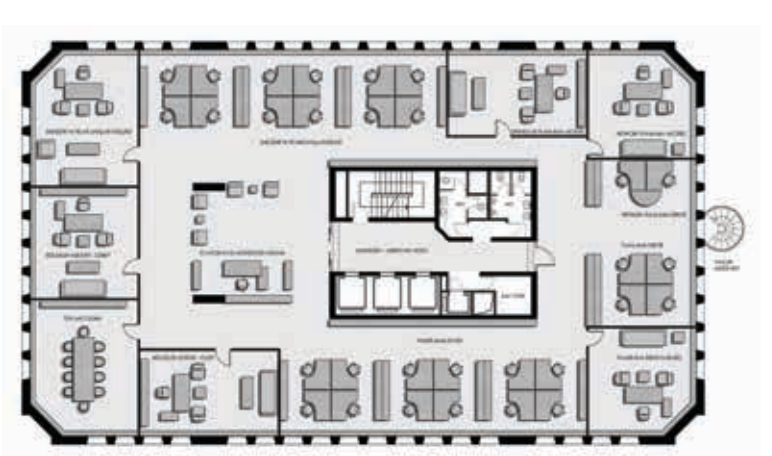
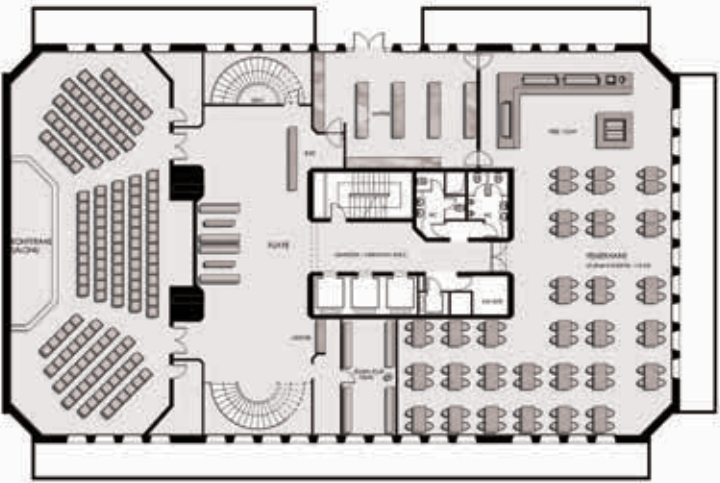
Ö. Kanıpak: Mimarlık dışında ne yapıyorsunuz?

S. Cengiz: 20’li yaşlarda bir ofis kurduk ve bu ofisi kurduktan sonra belli bir noktaya gelmesi için çok çalıştık. İş dışında kültürel faaliyetlere, seyahatlere zaman ayırmaya çalışıyordum ama bu daha bireysel oluyordu. 30’lu yaşlara gelindiğinde biraz daha olgunlaşmanın etkisiyle dostlar ve arkadaşlarla yapılan sportif ve kültürel faaliyetler öne çıktı. 40 yaşında geldiğimde -bu kısa sürede evlendim (*güllüyor*) iki çocuğum oldu. Şimdi, aile hayatı, dostluklar ve şirketi birarada yürütmeye çalışıyoruz. Hayatta her zaman yeni bir şeyleri öğrenmek ve keşfetmek benim için çok büyük bir keyif. Hayatımın her evresinde bu değeri önemsedim.

A. Volkan: Birkan bisiklete ve arabalara meraklı; Selim iyi su kayağı yapar hatta bu konuda okulludur; ben yelken yapıyorum; Nesrin hat sanatı ile ilgileniyor ve dünyayı geziyor; Ayşegül dalgıyor, yoga yapıyor, çello çalıyor; Ayşe yüzmeyi sever. Onur, Erhan ise hepimiz gibi gezmeyi, yeni yerler, yeni tatlar keşfetmeyi severler. Memnuniyet ve merak bizi birarada tutan şeyler. Mimarlık üretiminde süreç, en az sonuç ürünün kendisi kadar önemli bizim için. Tasarım bizim için sürecinden keyif aldığımız takdirde anlamlı oluyor.

Petrol Ofisi Genel Müdürlüğü

Neredeyse çeyrek asır önce Sedat Hakki Eldem tarafından yapılmış ve çevresinde sonradan yapılmış pek çok yapıdan hala daha düzeyli olan ofis yapısının POAŞ Genel Müdürlüğü olarak düzenlenmesi projenin temel amacını oluşturuyordu. Zaman içinde kullanıcılarının ve ihtiyaçlarının değişebileceği göz önüne alınarak olabildiğince esnek olarak tasarlanan mevcut yapıda öncelikle gereksiz ekler ve düzenlemeler sadece kabuk ve çekirdek kalana dek temizlendi. Yeni kullanıma ilişkin gerekenler, ileride bir gün yine değişebileceği gözardı edilmeden taşınabilir elemanlar olarak tasarlandı ve yerleştirildi.

Konum: **Maslak, İstanbul**
Proje Tarihi: **1999**
İnşaat Tarihi: **2001**
Kapalı Alan: **10.000 m²**

İşveren: **Petrol Ofisi**
Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengiz, Eylem Önal, Cenk Topuzyan (NSMH ile Ortak Çalışma)**

TEB İzmir Bölge Müdürlüğü

1928 yılında Banca Commerciale Italiana için Antonio Mongeri tarafından tasarlanıp inşa edilen yapı, 1979'a kadar aynı kurum için hizmet verdikten sonra terk edilerek on yıl içinde harap konuma düşmüştü. 1988 yılında TEB tarafından satın alındıktan sonra açılan davetli yarışma sonucunda Kreatif Mimarlık binanın restorasyon ve renovasyon projelerini yapmak için seçildi. Orijinal çizimlerin binanın eski sahibi olan Banca Commerciale Italiana'nın Milano'daki merkezinden temin edilmesinden sonra yapılan analizlerde taşıyıcı sistemin ciddi hasar gördüğü tespit edildi. Cephenin askıya alınması ile yapı aslına sadık kalınarak statik olarak güçlendirildi. İç mekanların "monumental" havası ve cephenin zamana karşı verdiği varoluş çabası gözetilerek, geçmişte de banka kuruluşlarına hizmet etmiş yapının genel şube anlayışından çıkarılmasına "tarihsel mirasın öznelliğine saygılı bir prestij yapısı" tasarlanmasına karar verildi. Güncel bankacılığın talep ettiği işlevsel ve teknolojik ihtiyaçlar, yapının genel karakteristik özelliklerini zedelemeyen yerleştirildi ve iç mekanda yapının tarihi sürecine uygun yapı elemanlarının ve malzemelerinin seçilmesine özen gösterildi.

Konum: **İzmir**
 Proje Tarihi: **2000**
 İnşaat Tarihi: **2001**
 Kapalı Alan: **1.200 m²**
 İşveren: **Türk Ekonomi Bankası**
 Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengiz**

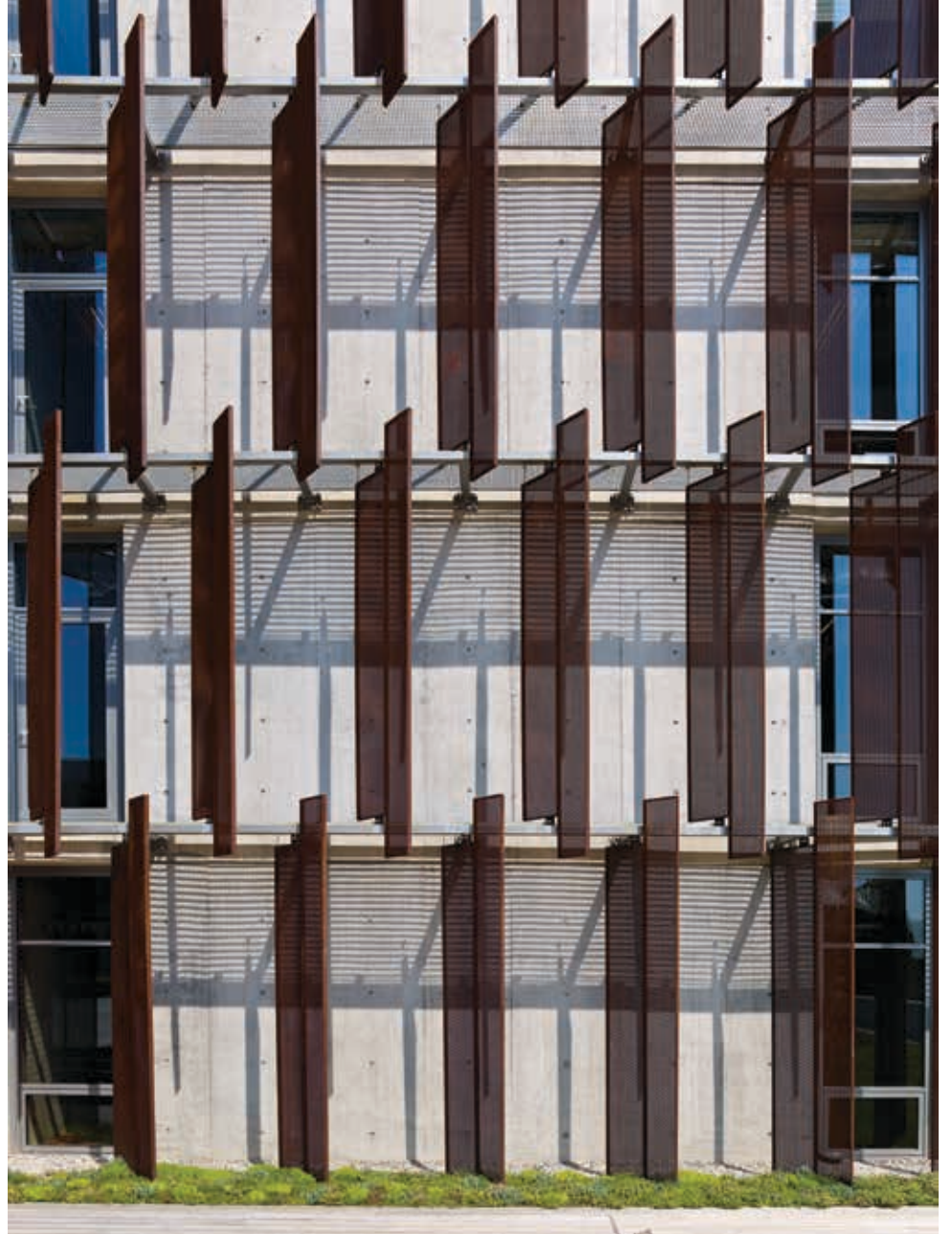

Piri Reis Üniversitesi Ana Kampüs

İstanbul'un Tuzla ilçesinde, denizcilik üzerine yükseköğretim ve uygulamalı eğitim veren Piri Reis Üniversitesi kampüsü, 60.000 m²'lik alana yayılan ve birbirine bağlı 8 bloktan oluşuyor. En güncel sürdürülebilirlik prensiplerine göre tasarlanan kampüs BREEAM'in "very good" sertifikasını almaya hak kazandı.

Yoğun bir fonksiyon programına sahip olan proje, sekiz parçalı yapı bloğunun eğimli arazi üzerine kademeli olarak yerleştirilmesiyle oluşturuldu. Burada temel amaç, bloklar arasında açık kamusal mekan yaratmanın yanı sıra öğrencilerin ve akademisyenlerin gün içinde biraraya gelebilecekleri bir buluşma noktası oluşturmaktır. Kampüs silüetinin genel algılanışını hafifletmek için, arazinin eğimli yapısından ve parçalı bloklardan yararlanıldı. Arazinin kuzey-güney yönünde uzanan açık yürüyüş hattı, altı bloğu birbirine bağlayacak bir omurga şeklinde tasarlandı. Bu omurga, kampüsün ana sirkülasyon koridoru olarak işlev görmekte ve kampüs içinde kullanıcıya kesintisiz bir deniz manzarası sunmakta.

Kütlelerin mimari dili geliştirilirken, deniz ile ilgilenen kişilerin kullandığı, "muntazam, düzgün, tertipli, emniyetli, olması gerektiği gibi" anlamına gelen "Neta" terimi, bir kavram olarak tasarım konseptine de yansıtıldı. Gemi ve tersanelerin mekan anlayışı ve işletme prensipleri süsten, kaplamadan uzak, her şeyin "olması gerektiği" gibi yaratılıp işlenmesi üzerine kurulu olduğu için, bu kavram brüt malzemelerin kullanılmasına

ve genel görünümün fonksiyonel sadeliğine uygun oldu.

Doğal sahil bandını kesmemek için yapı blokları güney bölgede geniş bir yeşil alan bırakacak şekilde arazinin kuzey sınırına

yakın yerleştirildi. Bu kıyı bölgesinde, komşu yerleşim bölgesiyle bağlantısı olan bir yaya yolu ve öğrencilere kıyı eğitimlerinin verileceği bir iskele yer alıyor. Denize paralel olarak yerleştirilen bloklarda eğitimler, idari birim ve sosyal

Fotoğraflar: Cemal Emden

aktiviteler için ayrılırken, denize dik olarak yerleştirilen bloklarda eğitim havuzu, bilgisayar laboratuvarları ve derslikler bulunuyor.

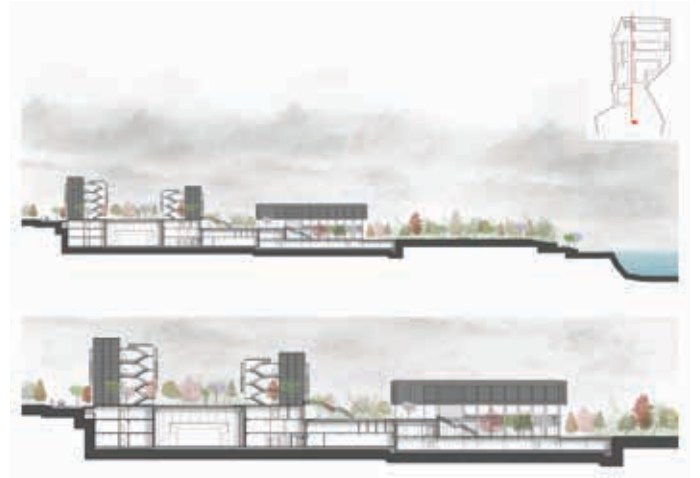
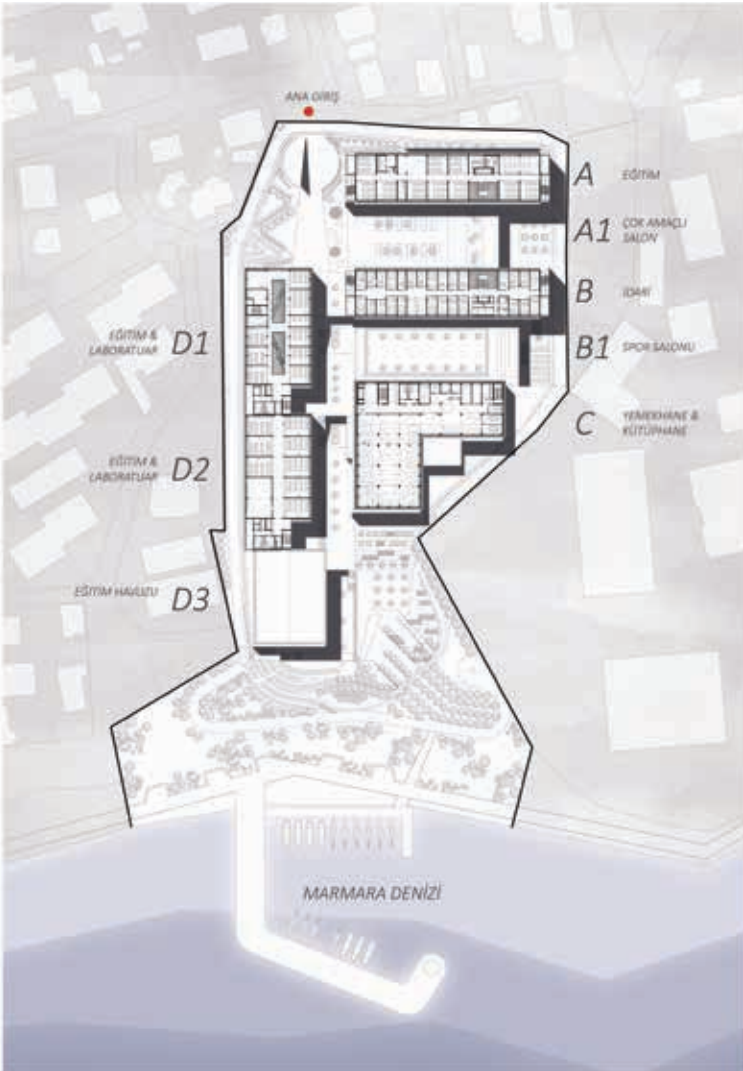
En güzel deniz manzarasına sahip olan sosyal bloğun üst katı kütüphane için ayrıldı. Bu bloğun orta katı küçük yiyecek ve içecek dükkanları, ATM'ler ve orta büyüklükte bir kahve dükkanı içeren bir geçit olarak tasarlandı. Zemin kat ise öğlen yemeklerinin yenebileceği bir kantin görevi görüyor. Kuzeyden güneye uzanan ana omurgada, nişleri, terasları ve kot farklılıkları olan küçük alanlar yaratılarak anıtsal ve katı bir aks oluşturmaktan özellikle kaçınıldı. Blokların arazide denize paralel kullanımı ile hakim rüzgar da

ehlileştirilerek, sert lodos ve poyrazdan korunmuş iç bahçeler elde edildi. Bu yerleşim ile gün ışığından verimli bir şekilde yararlanmak da mümkün oldu.

Gün ışığına ihtiyaç duymayan mekanlar toprak altında konumlandırılırken, bu mekanların teras çatıları bloklar arasındaki meydanları oluşturdu. Topoğrafyanın bu şekilde kullanılması sayesinde arazi çevresindeki bisiklet ve araç yollarından bu kütlelere bağımsız girişlerle ulaşılabilmesi de olanaklı hale geldi.

Deniz taşıtlarında en temel varoluş prensiplerinden biri "Sürdürülebilir yaşam ve enerji tasarrufu" olduğu için, "yeşil kampüs" tanımı işveren ve mimari

ekip tarafından en baştan benimsendi. Kampüs elektrik ihtiyacının yüzde 45'ini kendi sağlamakta ve elektrik üretimi sırasında açığa çıkan enerji de binaların soğutması ve ısıtmasında kullanılmakta. Tüm kampüsün kullanım suyu deniz suyunun tatlı suya çevrilmesi ile elde edilmekte. Yağmur suyu ve gri sular ise tuvalet sifonlarında ve peyzaj sulamasında kullanılarak ek tasarruf sağlanmakta. Güneşin ultraviyole ışınlarının emilmesi ve iç mekandaki mekanik soğutma yüklerinin düşürülmesi amacıyla, içinde cıva olmayan, yüzde 100 geri dönüşümlü perfore korten saç levhalar kullanıldı. Sürdürülebilirliğe ilişkin alınan tüm bu ve diğer önlemler, Piri Reis Üniversitesi'nin Türkiye'nin ilk yeşil kampüsü olmasını sağladı.

Konum: **Tuzla, İstanbul**

Proje Tarihi: **2010**

İnşaat Tarihi: **2014**

Kapalı Alan: **60.000 m²**

İşveren: **Piri Reis Üniversitesi**

Mimarî Tasarım: **Kreatif Mimarlık**

Statik Proje: **YBT Yapısal Tasarım - Yusuf Tımbır**

Mekanik Projesi: **GN Proje - Gürkan Görgün**

Elektrik Projesi: **HB Teknik - Hüseyin Gülsoy**

Altyapı Projesi: **Proses Mühendislik - Fazıl Üç**

Peyzaj Mimarlığı: **AN Peyzaj Tasarım - Arzu Nuhoğlu**

Yeşil Bina Danışmanı: **TURKECO - Duygu Erten**

Yangın Danışmanı: **Etik Mühendislik - Abdurrahman Kılıç**

Akustik Danışmanı: **Duyal Karagözoğlu**

Çok Amaçlı Salon Akustik Danışmanı: **Türker Talayman**

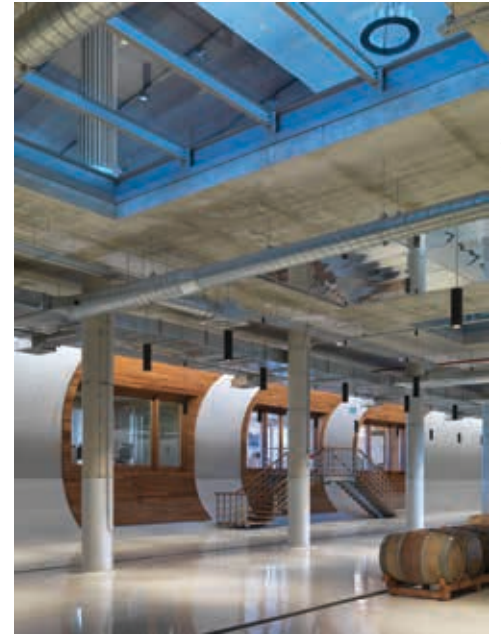
Aydınlatma Danışmanı: **ZKLD - Zeki Kadirbeyoğlu**

Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengiz, Onur Arat, Ayşegül Kapisız, Nihat Kalfazade, Ufuk Berberoğlu, Erhan Ilıcalı**

Proje Yönetim: **Alev Akın, Aydan Volkan, Gül Erkmek, Erbuğ Bengüler, Hasan Basri Tuğrul, Erhan Ilıcalı, Korkmaz Akgül, Hakan Koyuncu, Orhan Polat, Gamze İyigün**

Yüklenici: **Sera Yapı**

Fotoğraflar: **Cemal Emden (Koleksiyon Mimarlık Arşivi)**

Fotoğraflar: Cemal Emden

LA Şarapları Tadım Tesisi ve Mahzeni

İzmir'in Torbalı ilçesinde faaliyette bulunan LA Şarapçılık Üretim ve Tadım Tesisi, duyarlı bir yatırımcının çabaları, özenli bir yüklenicinin çalışmaları ve Kreatif Mimarlık'ın tasarımı ile hayata geçirildi. Torbalı'nın kuzey batısında yer alan LA şarapçılık bağları, kuzey-güney doğrultusunda konumlandı. Proje alanı ise, tepeden gördüğü bağların kuzeybatısında yer alıyor. Yapıda iki ana işlev yer alıyor: Şarap tadımı ve mahzen. Mimari programın bu iki bileşeni zıt çevresel gereksinimlere sahip; tadım alanı gün ışığı, doğal havalandırma ve manzaraya yönelmeyi; mahzen ise kontrollü ve karanlık bir alan oluşturmayı gerektirdi.

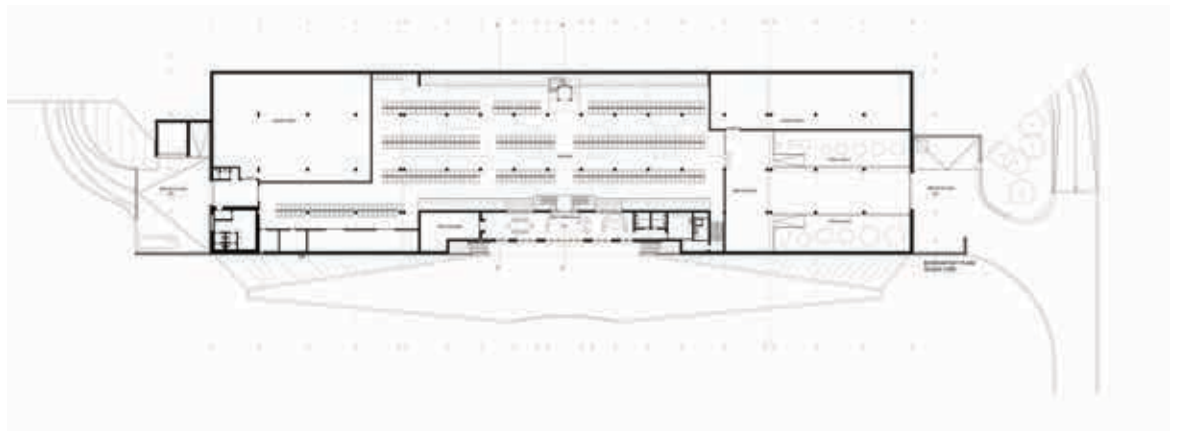
İşlevsel ayrışma, tadım alanının toprak üstünde, mahzenin ise toprak altında kurgulanması ile çözüldü.

Toprak içine gömülen mahzenin üstüne yerleştirilen tadım alanının döşemesinde, mahzen ile görsel teması sağlayan geniş cam döşemeler yer verildi. Tadım alanındaki kullanıcının hem üzüm bağları hem de mahzen ile doğrudan etkileşim halinde olması önemsendi. Kompleks genelinde bağlar ve mahzen arasında kontrollü bir süreklilik sağlandı. Toprak içinde yer alan 3.000m²'lik mahzen, çelik kalıp ile şekillendirilmiş kavisli brüt beton yüzeylerden oluşuyor. Bu alanda ayrıca,

alt kottan manzaraya açılan bir özel şarap tadım alanı bulunuyor. Toprak üstünde yer alan tadım alanı ise, geniş açıklıklara sahip çelik taşıyıcı sistem, ahşap ve doğal taştan oluşuyor. Doğal taş yüzeylerde Urla işi döşeme tekniği tercih edildi, yapının iç ve dış bitişlerinde özenli bir el işçiliği kullanıldı.

Peyzaj çalışmalarında çevrede yer alan ağaçlar korunarak yerel bitki örtüsü yapının uzantısı olarak değerlendirildi. Yapının, çevresi ile mütevazı bir uyum içinde olması hedeflendi.

Konum: **Torbalı, İzmir**
 Proje Tarihi: **2010**
 İnşaat Tarihi: **2014**
 Kapalı Alan: **4.000 m²**
 İşveren: **LA Şarapçılık**
 Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengic, Görkem Volkan, Evren Yıldırım, Ayşe Akbaş**
 Statik Proje: **Bürostatik**
 Mekanik Projesi: **Tema Mühendislik**
 Elektrik Projesi: **Enkom Mühendislik**
 Fotoğraflar: **Cemal Emden**

Bayraklı Tower

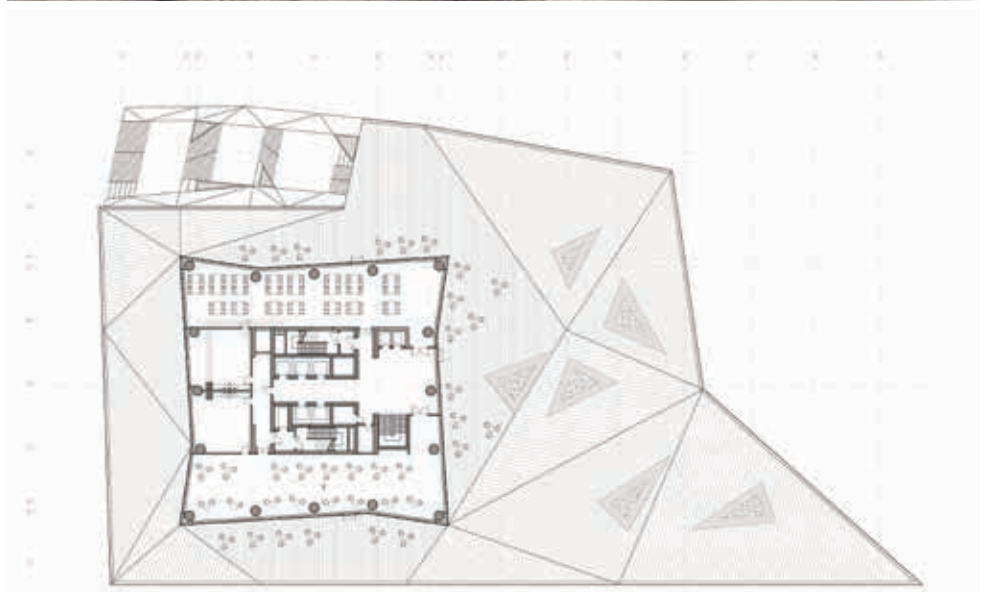
Bornova'nın doğusunda, Ankara Caddesi üzerinde yer alan Bayraklı Tower, İzmir Körfezi'ne ve metro hattına yakınlığı ile oldukça cazip bir konumda bulunuyor. Bayraklı Tower'da sadece çalışanların değil tüm İzmirliilerin kullanabileceği sosyal ve ticari alanlar akılcı bir tasarımla mümkün olanın iki katına çıkarıldı. İleride oldukça aktif bir yaya ve ulaşım aksına dönüşmesi öngörülen bu caddedeki yayalar için sokak kotunda geniş cepheleri ile büyük mağazaların yer alacağı bir alan ayrıldı. Yapı, kaldırım sınırından geriye çekilerek caddede küçük meydan oluşturuldu. Zemin kotun üstünde ise herkesin kullanımına açık olan yemek alanlarının yer aldığı sosyal kat bulunuyor. Bu katın uzantısında bir dinlenme alanı olarak tasarlanan terasta, farklı eğimli yüzeylerle kısmi olarak yeşillendirilen yapay bir topoğrafya yaratıldı. Bodrum katlarındaki 290 araçlık otoparktan doğrudan ulaşılabilen ofis bloğu ise projenin en önemli unsuru. Oldukça rasyonel bir taşıyıcı sisteme sahip olmasına rağmen kiralanabilir ofis alanları, farklı büyüklüklerde farklı varyasyonlara imkan verecek esnekliğe sahip şekilde planlandı.

Bağımsız otomasyon sistemi sayesinde bina içindeki kullanıcılar harcadıkları kadar enerji bedeli ödeyebiliyor, kendi ihtiyaçlarına göre iklimlendirme yapıyorlar. Ofiste kiracılara hizmet edecek şekilde tasarlanan spor salonu; katlar arasına konumlanmış ortak toplantı ve seminer odaları ile yine ortak kullanılabilir mekanlar olarak kurgulanan spa ve spor salonu bulunuyor. Ofis bloğunun cephesi dikdörtgen prizmanın alışıldık kütlesini deforme eden bir yaklaşımla ele alındı. Bu eğik yüzeyler aynı zamanda iç mekanlarda akustik bir avantaj da sağlıyor. Giydirme cam cephelere asılı yatay bronz renkli metal bantlar sayesinde İzmir'in sert güneş ışığı süzülerek kontrollü bir şekilde içeri alınıyor.

Konum: **İzmir**
 Proje Tarihi: **2011**
 İnşaat Tarihi: **2012**
 Kapalı Alan: **40.000 m²**
 İşveren: **Kavuklar AŞ - Miray İnşaat**
 Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengiz, Onur Arat, Erhan Ilıcalı, M. Turunç**
 Statik Proje: **Barma Mühendislik**
 Mekanik Projesi: **RLC Elektrik**
 Elektrik Projesi: **ÖGE Mühendislik**
 Peyzaj Projesi: **AN Peyzaj**
 Cephe Danışmanı: **AXIS Facades**
 Aydınlatma Danışmanı: **Studio Lighting Design**
 Fotoğraflar: **Ömer Kanıpak - Orhan Koluksa / Yerçekim Architectural Photography**

Fotoğraf: Ömer Kanıpak

Koç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Kampüsü

İstanbul Topkapı bölgesinde yer alan eski Arçelik fabrikasının yerinde projelendirilen Koç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Kampüsü, eğitim ve araştırma amaçlı tıp fakültesi, 250 yataklı üniversite hastanesi, hemşire okulu, teknopark, öğrenci yurtları, sosyal tesisler ve spor merkezleri gibi birimlerden oluşmakta. Projenin konsepti ve medikal planlaması Cannon Design firması ile ortaklaşa hazırlanan kampüs tasarımı gelecekte değişebilecek ihtiyaçlara cevap verecek esnekliğe sahip, araştırma merkezi ile tıp sektörüne yenilik getiren, başarılı bir tıp eğitimi için çoklu disiplinler arasındaki bütünleşmeyi ve işbirliğini teşvik eden ve geliştiren bir kampüs ortamı yaratılmasına dikkat edilerek, uluslararası standartlarda ancak yer ve kimlik duygusunu da barındıran bir tasarım üretildi.

Yapının tasarımında kullanılan avlular iç ve dış mekanların bütünlüğünü sağlayan önemli mimari öğeler olarak düşünüldü. Avlular bina programındaki bileşenlerin birbiri ile ilişkilerini kolaylaştıran ve güçlendiren mekanlar olduğu kadar kamusal bir ihtiyaca cevap veren kampüsün kente doğru açılmasını ve yapıların davetkar olmasını da sağlamakta. Bu açık mekanların bir diğer faydası ise barındırdıkları ışıklıklar sayesinde asma kat ve bodrum katlardaki birimlerin doğal ışık almasını kolaylaştırmak oldu.

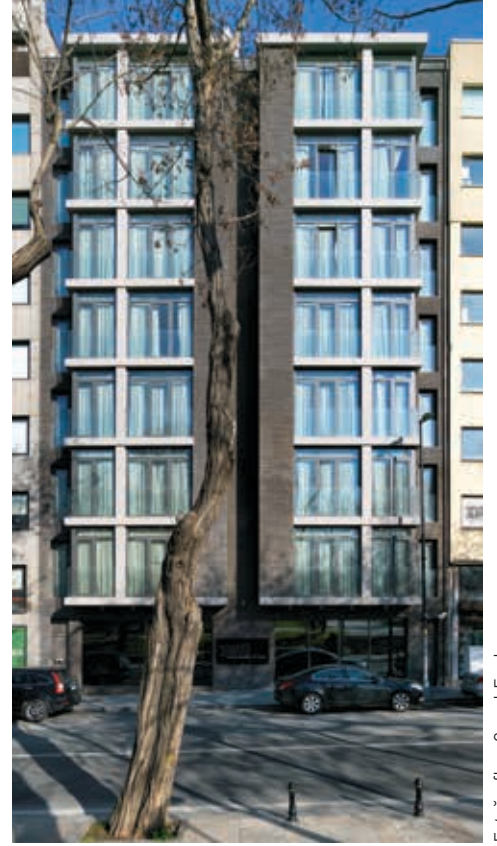
Konum: **İstanbul**
Proje Tarihi: **2012**
İnşaat Tarihi: **2016**
Proje Alanı: **140.000 m²**
İşveren: **Koç Üniversitesi**
Mimari Tasarım: **Kreatif Mimarlık / Cannon Design**
Mimari Ekip: **Aydan Volkan, Selim Cengiz, Evren Yıldırım, Ebru Kefeli, Birkan Kankatan, Melek Altınok, Veli Fırfır, Gülistan Söylemez, Özgür Özal**

Avantgarde Collection Taksim Square Oteli

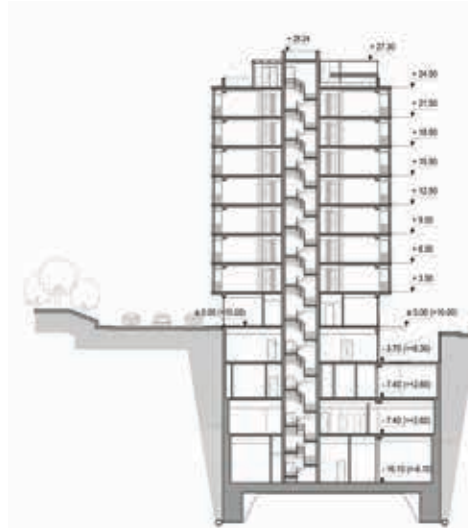
Taksim Mete Caddesi üzerinde strüktürü zayıflamış bir yapı yerine önerilen Avantgarde Taksim Square Oteli, Kreatif Mimarlık tarafından kısa süreli konaklama ihtiyacına cevap verecek, kent merkezine yakın 59 odalı butik bir şehir oteli olarak tasarlandı. Bu projede mimari tasarım ilkesi olarak bulunduğu yerle ilişki kuran, Taksim meydanını tanımlayan konut sırası tipolojisinin izlerinden giden, alçakgönüllü bir kimlik benimsendi. Dikey hatlara sahip dar cephede, imar koşullarının sağladığı imkânla odalar konsollarla dışarı taşırıldı ve görüş açıları artırıldı. 1924 yılında Frank Lloyd Wright ile birlikte kurulan Japon Inax firmasının, kendini temizleme özelliğine sahip, Yeşil Logo sertifikalı malzemeleri ile kaplanan dış cephede, kullanılan abartısız renk, doku ve detaylar sayesinde yapının Gezi Parkı'na bakan cephesinin Mete Caddesi'nin tipolojisine uyumlu olması sağlandı.

Yalınlığın esas alındığı otel iç mekanında 17,5 m²'lik odaların olabildiğince geniş ve konukları bir otelden çok kendi evlerinde hissetmelerini sağlayacak samimiyette tasarlanmasına dikkat edildi. Dar boyutlara sahip ortak alanlar ve koridorlar, aynalar ve yansıtıcı yüzeyler sayesinde genişletirken gerek odalarda gerekse diğer mekanlarda alışlageldik ahşap kaplamalar yerine ferahlığı sağlayacak şekilde toprak tonlarında açık renkler ve tekstil tabanlı dokular tercih edildi. Odaların daha ferah hissedilmesi için duvarlarda geniş aynalar ve kayar kapılı banyo hacimleri tasarlandı. Oda içindeki bölücü cam seperatörler üzerinde İstanbul hikayelerine ait pasajlara yer verildi.

Otelin genelindeki iç mekan ve aydınlatma tasarımı, misafirlerin kendilerini hem rahat hem de ayrıcalıklı hissedeceği şekilde tasarlandı. Sıcak bir atmosfer yaratma amacı ile duvarlarda doğal ceviz kaplama, zeminde ise doğal taş kaplamalar tercih edilirken mekana zenginlik ve derinlik katan monoblok duvar kaplamaları, renkli cam ve organik katmanlı şeffaf paneller gibi yenilikçi malzemelere de yer verildi. Otelin karşılama ve bekleme amacı ile en çok kullanılan ortak mekanı olan lobi ise yerden tavana uzanan doğramasız camları sayesinde sokağın sakin bir uzantısı gibi davranmakta. Benzer şekilde arka tarafta yaratılan çukur bahçeye bakan restoran ve kahvaltı salonu da konuklarına sakin ve huzurlu bir atmosfer sunuyor. Otelin ortak mekanlarında işverenin kendi koleksiyonundan eserlerin yanı sıra Hasan Pehlevan ve Deniz Tunç'un sanat eserlerine de yer verilerek çağdaş sanatın özgün örneklerinin konuklarla paylaşılması hedeflendi.

Fotoğraflar: Cemal Emden

Konum: **İstanbul**
Proje Tarihi: **2012**
Yapım Tarihi: **2013**
Kapalı Alan: **3.000 m²**
İşveren: **Gençoğlu**
Gümüşsuyu Otelcilik
Mimarlar: **Kreatif Mimarlık**
Tasarım Ekibi: **Aydan**
Volkan, Selim Cengiz,
Nesrin Asal, Aysun
Şentürk, Aysun Düzkan
Fotoğraflar: **Cemal Emden**

LÖSEV Lösemili Çocuklar Kenti

Ankara İncek'te yapılması planlanan LÖSEV'e ait sağlık kompleksi 90.000 m² kapalı alana sahip hem genel hastalara hizmet veren hem de onkoloji alanında uzmanlaşan bir hastane binası olarak tasarlandı. Helikopter pistine, acil ve yoğun bakım ünitelerine sahip 280 yataklı bu yapının bir diğer özelliği ise hizmet

alanlarının yarısının çocuk hastalara ayrılacak olması. Tam teşekküllü 70 polikliniğin bulunduğu LÖSEV hastanesinde polikliniklerin tasarımında tıpkı hasta odalarındaki gibi çocuk ve erişkinlerin ihtiyaçları gözetildi.

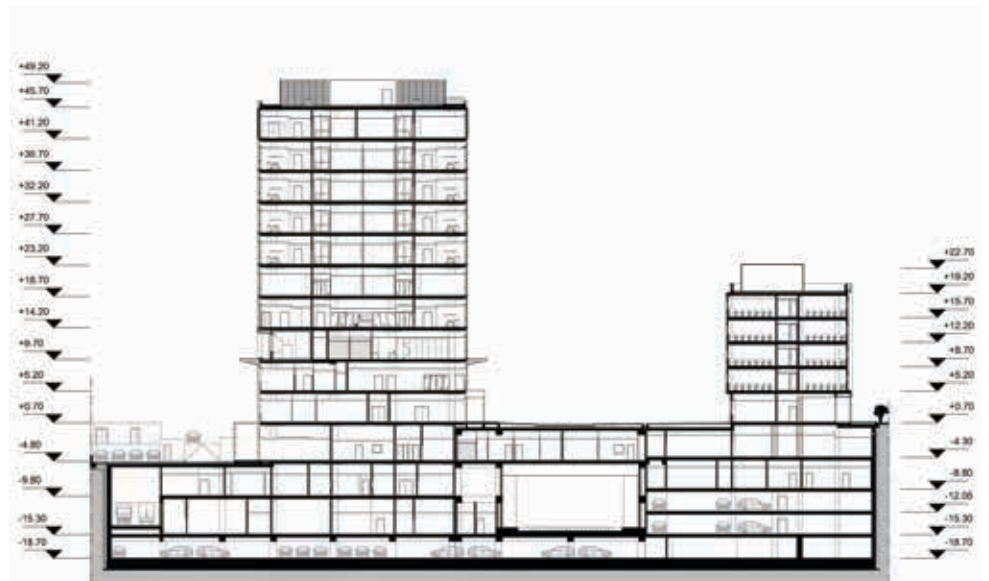
Kompleksin diğer önemli bölümü olan 13 katlı ve 160 yataklı konaklama yapısı ise, refakatçiler için planlandı. Komplekste anaokulu, ilkokul ve ortaokul-lise eğitimi verilecek dört katlı bir eğitim yapısı da bulunmakta. Üç yapının araziye yerleşiminde, mekanların

gün boyunca doğal ışıkla aydınlanmasına ve zemin kotta yaya-araç trafiğinin akıcı bir şekilde işlemesine dikkat edildi. Eğitim ve konaklama blokları önündeki meydanın çocuk parkına yakın konumlandırılması, hastane girişinin bağımsız olarak kullanılmasına imkan verdi.

LÖSEV vakfına gelir getiren el ürünlerinin üretilbileceği hobi evleri de hastane girişine yakın bir noktada bağımsız birimler halinde tasarlandı.

Konum: **Ankara**
Proje Tarihi: **2012**
İnşaat Tarihi: **2014**
Kapalı Alan: **9.000 m²**
İşveren: **Losev Foundation**
Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengiz, Ayşe Akbaş Yıldırım, Onur Arat, Selim Aygün, Mesut Bayraktar, Zeynep Çakmak, Mehmet Alpertong**

MAPFRE Türkiye Yapı Kompleksi

MAPFRE tarafından Fındıklı'da yer alan firmaya ait parsellerde artan mekan ihtiyaçlarına cevap verecek yeni ofis ve yaşam alanlarının tasarımı için açılan davetli yarışmaya 5 ekip katıldı. 13 Mart 2012 tarihinde sonuçlanan yarışmanın galibi ise Kreatif Mimarlık oldu.

Yeni yapı kompleksinde kullanıcıların hem iç mekan hem de dış mekanı verimli ve konforlu kullanabilir olmalarına dikkat edildi. Kompleks yedi bitişik parsel içinde, ikisi mevcut üçü yeni olmak üzere beş farklı yapı bloğundan oluşmakta.

MAPFRE Genel Sigorta'nın ofis birimlerinin yer aldığı, Meclis-i Mebusan Caddesi'ne cephesi olan, araç ve yaya trafiğinin içeri alındığı A Blok, yapı kompleksinin ana girişini içermekte. Tüm kompleksin sosyal olarak birbirine bağlayan bir yapı olarak tasarlanan B Blok ise MAPFRE Genel Yaşam'ın ofis birimlerinin yanı sıra bir iç bahçe çevresinde seminer salonu, eğitim salonları, personel restoranı, kafe ve çok amaçlı davet alanını içeriyor. Tüm birimlere hizmet veren hukuk departmanı, farklı kotlardan doğrudan ilişkili sağlık kulübü ve kütüphane C Blok'ta yer

alırken, arsa sınırları içinde kalan mevcut binalar ise cephe yenilemesi ve kapsamlı bir renovasyon geçirecek. Bunlardan D Blok uzun süre konaklayacak misafirlere, E Blok ise yakın bölgede çalışan acenta ofislerine hizmet verecek.

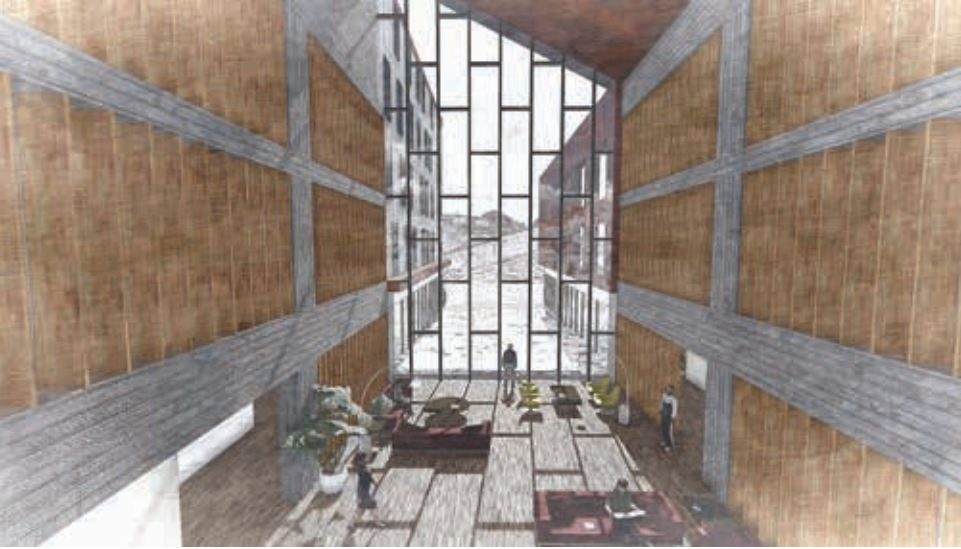
Konum: **İstanbul**
Proje Tarihi: **2012**
Kapalı Alan: **12.000 m²**
İşveren: **MAPFRE Genel Sigorta ve Genel Yaşam**
Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengiz, Onur Arat, Erhan Yıldız, Sinan Günay, Mehmet Alpertong**

Argos-Erciyes Kayak Oteli

Argos Turizm için Kayseri'nin Erciyes Dağı'nda planlanan kayak otelinin tasarım sürecine, Sabahattin Ali'nin "Dağlar" şiirindeki gibi insanın günlük hayat temposundan uzaklaşabildiği doğayı kendine mesken edebildiği zamanlardaki huzur ve dinginlik arayışı ile başlandı. 83 oda kapasiteli otel ve günübirlik tesisinden oluşan yapı kompleksinin yaşam standardını oluştururken öncelik, farklı beklentileri olan misafirlere güncel yaşam konforlarından farklı bir yaşam tarzı sunmak oldu. Otel bloğunda monoblok yapı yerine, parçalanmış kütlelerin arasında iki adet avlu oluşturuldu. Otelin dışında konumlanan iki avlu ekseninde zemin katta Anadolu evlerinde de yer alan iki hayat mekanı yaratıldı ve üçüncü boyutta yaratılan galeri boşlukları sayesinde yatak katlarıyla görsel bağlantı kuruldu. Yapının temel kaplama malzemeleri olarak kerten çelik, cam ve ahşap tercih edildi.

Konum: **Kayseri**
 Proje Tarihi: **2013**
 Kapalı Alan: **17.000 m²**
 İşveren: **Argos Turizm**
 Tasarım Ekibi: **Aydan Volkan, Selim Cengiz, Onur Arat, Erhan Yıldız, Mehmet Alpertong, Figen Aslan**